

27A:5

Vid väsentlig tillbyggnad på ansluten fastighet skulle enligt va-taxa erläggas kompletterande rörlig anslutningsavgift för nytillkommen våningsyta. Fråga om innebörden av begreppet våningsyta i taxans mening. Tillika fråga om lagenligheten över huvud av avgiftsuttag för tillbyggnad.

L.V. ägde en fastighet i Salems kommun. Fastigheten är ansluten till kommunens allmänna va-anläggning. För anslutningen erlades år 1964 engångsavgift med 3.500 kr. Fastigheten är bebyggd med en enfamiljsvilla, innehållande suterräng-, botten- och övervåning. År 1969 företogs viss om- och tillbyggnad av villan. Tillbyggnaden anslöt till villans båda nedre våningsplan och omfattade i bottenvåningen huvudsakligen entré, hall, kök och kapprum samt i suterrängvåningen förrådsutrymmen och en biluppsättningsplats. Den senare har en yta av cirka 30 m² och har infart genom en icke avstängningsbar öppning i husväggen. --- Med anledning av om- och tillbyggnaden påförde kommunen L.V. engångsavgift för 90 m² nytillkommen våningsyta med 15 kr per m², eller med 1.350 kr. Kommunen åberopade till stöd för anspråket följande bestämmelser i en av kommunalfullmäktige i Salem 28.5.1968 antagen taxa för anslutning till och begagnande av kommunens allmänna vatten- och avloppsanläggning:

"1. ANSLUTNINGSAVGIFTER

§ 2

Mom 1

Anslutningsavgifter för bostäder skall utgöras av grundavgift och rörlig avgift.

Om ej annat följer av vad nedan sägs skall rörliga avgifter utgöra 15 kr per m avgiftspliktig våningsyta (definition i mom 3).

Mom 2

Vid om- och tillbyggnad av anslutna fastigheter innebärande en väsentlig utökning av våningsytan erlägges kompletterande rörlig avgift för den nytillkomna våningsytan.

Mom 3

Med våningsyta i en våning skall med nedan nämnda undantag förstås den horisontala yta, som begränsas av omgivande ytterväggars utsidor. Våningsytan i en byggnad är summan av våningsytorna i de olika våningarna.

Förekommer delvis inredd vindsvåning inräknas i våningsytan så stor del av våningsplanet, som belöper sig på den inredda delen.

I övrigt gäller den definition av begreppet våningsyta, som återfinns i 1953 års fastighetsnomenklatur antagen av statliga och kommunala myndigheter."

L.V. yrkade att Va-nämnden måtte fastställa, i första hand, att hon ej var skyldig att betala den påförda engångsavgiften samt, i andra hand, att avgiften skulle beräknas för en nytillkommen våningsyta av endast 60 m. Till stöd för förstahandsyrkandet anförde hon att kommunen inte haft några egna va-kostnader med anledning av om- och tillbyggnaden, att byggnadsåtgärderna i varje fall inte medfört någon väsentlig utökning av den förutvarande våningsytan, som uppgått till cirka 174 m², samt att kommu-

nen med hänsyn härtill inte haft laga grund för avgiftsuttag. Beträffande andrahandsyrkandet anförde hon att biluppställningsplatsen är en s.k. carport, som inte kan anses ingå i den avgiftspliktiga våningsytan, och att avgiftsbeläggningen därför borde avse en våningsyta som är 30 kvm mindre än vad kommunen räknat med.

Kommunen bestred bifall till L.V:s talan och anförde: Enligt 2 § 3 mom va-taxan, jämfört med 1953 års fastighetsnomenklatur, utgör biluppställningsplatsen avgiftspliktig våningsyta. Den tidigare våningsytan uppgick rätteligen till 125 m². Utökningen med 90 m² måste betraktas som väsentlig. Fastigheten har genom tillbyggnaden fått ökad nytta av va-anläggningen och skall därför i enlighet med taxans bestämmelser härom bära en större del av kostnaderna för den allmänna va-anläggningen.

Va-nämnden yttrade:

Kommunens va-taxa har antagits med stöd av den numera upphävda men med avseende på förevarande avgiftsfråga alltjämt tillämpliga lagen (1955:314) om allmänna vatten- och avloppsanläggningar. Avgiftsbestämmelserna i denna lag innebar bl a att avgifterna på anslutna fastigheter skulle stå i skäligt förhållande till de särskilda fastigheternas större eller mindre nytta av va-anläggningen, att engångsavgift inte fick sättas högre än som svarade mot fastighetens andel i kostnaderna för den allmänna va-anläggningens utförande samt att totalbeloppet av uttagna va-avgifter inte fick överstiga vad som behövdes för att täcka nödiga kostnader för va-anläggningens utförande samt för drift och underhåll av anläggningen. Va-taxans föreskrift om kompletterande rörlig avgift för nytillkommande bebyggelse kan inte anses oförenlig med de nyss återgivna avgiftsbestämmelserna och kommunen äger - oberoende av om åtgärderna föranlett särskild va-kostnad eller ej - grunda avgiftsuttag på denna föreskrift.

Såsom begreppet våningsyta bestämts i va-taxan skall i nämnda yta inte inräknas biluppställningsplatsen, vars infart är helt öppen. I enlighet härmed skall den genom byggnadsåtgärderna nytillkomna våningsytan anses utgöra 60 kvm. Utökningen får - oavsett om våningsytan förut uppgått till 174 kvm eller till 125 kvm - anses väsentlig och skall följaktligen enligt nyssberörda taxeföreskrift föranleda avgiftsuttag med (15 x 60 =) 900 kr.

Va-nämnden biföll endast i så måtto L.V:s talan att Va-nämnden fastställde att hon icke var skyldig att utge sådan kompletterande rörlig avgift som anges i 2 § 2 mom va-taxan för större nytillkommen våningsyta än 60 m².

Beslut: 1973-10-12, BVA 27

Mål nr: VA 17/72

Kommunen värdjade mot beslutet och yrkade i Vattenöverdomstolen helt ogillande av L.V:s talan i målet.

L.V. bestred ändring.

Vattenöverdomstolen fastställde Va-nämndens beslut.

Dom: 1974-02-27, avd. 2, DT 10

Mål nr: T 62/73

Botkyrka kommun (tidigare Salems kommun) ansökte om revision och yrkade helt ogillande av L.V:s talan.

L.V. bestred ändring.

Högsta domstolen fastställde Vattenöverdomstolens dom.

Dom 1975-10-20, DT 41

Mål nr: T 100/74